

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ປະທານປະເທດ

ເລກທີ.....**242**...../ປປທ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...**29 ທັນວາ 2021**..

**ລັດຖະດໍາລັດ
ຂອງປະທານປະເທດ**

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ກ່ຽວກັບການປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມ ລັດຖະທໍາມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ໝວດທີ VI ມາດຕາ 67 ຂໍ້ 1;
- ອີງຕາມ ມະຕິຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 38/ສພຊ, ລົງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021 ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ);
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີຂອງຄະນະປະຈໍາສະພາແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 18/ຄປຈ, ລົງວັນທີ 15 ທັນວາ 2021.

ປະທານປະເທດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດ:

ມາດຕາ 1 ປະກາດໃຊ້ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ).

ມາດຕາ 2 ລັດຖະດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ **38** / ສພຊ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ **16 / 11 / 21**

ມະຕິ
ຂອງກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ
ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ
(ສະບັບປັບປຸງ)

- ອີງຕາມລັດຖະທຳມະນູນ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2015) ມາດຕາ 53 ຂໍ້ 1 ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍການປັບປຸງບາງມາດຕາຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາແຫ່ງຊາດ ແລະ ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍສະພາປະຊາຊົນຂັ້ນແຂວງ (ສະບັບປັບປຸງ ປີ 2020) ມາດຕາ 11 ຂໍ້ 1.

ພາຍຫຼັງທີ່ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນ ເທື່ອທີ 2 ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຊຸດທີ IX ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ ແລະ ເລິກເຊິ່ງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນຂອງກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ) ໃນວາລະຕອນປາຍຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 13 ພະຈິກ 2021 ແລະ ຖືກພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ໃນວາລະຕອນປາຍຂອງກອງປະຊຸມ ຄັ້ງວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021.

ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ຕົກລົງ:

- ມາດຕາ 1 ຮັບຮອງເອົາກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ (ສະບັບປັບປຸງ) ດ້ວຍຄະແນນຫຼາຍກວ່າເຄິ່ງໜຶ່ງ ຂອງຈຳນວນສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ທີ່ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ.
- ມາດຕາ 2 ມະຕິສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ປອ ໄຂສິມຫອນ ພິມວິຫານ

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ 11 /ສພຊ
ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 16 ພະຈິກ 2021

ກົດໝາຍ
ວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ
(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ກຳນົດ ຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບຸລະນະ, ປະຕິສັງຂອນ ເພື່ອຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງຄຸນຄ່າ ຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ແນໃສ່ສຶກສາອົບອົມພົນລະເມືອງໃຫ້ມີນ້ຳໃຈຮັກຊາດ, ຮັກມຸນ ເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ, ເປັນປັດໄຈຕໍ່ປະກັນການຍືນຍົງດົງຕົວ ຂອງຊາດລາວຕະຫຼອດໄປ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງ ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 2 (ປັບປຸງ) ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ຜະລິດຕະພັນທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ຫຼື ສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທຳມະຊາດ ທີ່ ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ, ເປັນຊັບສິນບັດອັນລ້ຳຄ່າ, ເປັນກຳມະ ສິດລວມຂອງວົງຄະນາຍາດແຫ່ງຊາດລາວ ທີ່ມີບຸ່ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ ມໍຣະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳ ມະຊາດ ທີ່ເປັນວັດຖຸ, ບໍ່ເປັນວັດຖຸ, ເປັນສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ອະສັງຫາລິມະຊັບ, ມີຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງຍັງ ຢືນເຖິງຄວາມເປັນມາຂອງຊາດລາວ, ຄົນລາວໃນແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສະໄໝ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ) ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່, ສິ່ງກໍ່ສ້າງທາງດ້ານ ສະຖາປັດຕະຍະກຳ, ບູຮານສະຖານ ຊຶ່ງມີວັດຖຸບູຮານ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ວິທະຍາສາດ;

2. ສະຖາປັດຕະຍະກຳ ໝາຍເຖິງ ສິ່ງກໍ່ສ້າງແຫ່ງສິລະປະທີ່ໂດດເດັ່ນທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບແບບແຜນດຳລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ວິລະບຸລຸດແຫ່ງຊາດ;

3. ວັດຖຸບູຮານ ໝາຍເຖິງ ຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານວັດຖຸ ທີ່ສ້າງຂຶ້ນໂດຍມະນຸດອັນເປັນຫຼັກຖານຢັ້ງຢືນ ເຖິງປະຫວັດສາດແຫ່ງຂະບວນວິວັດຂອງສິ່ງຄົມມະນຸດ;

4. ແຫຼ່ງບູຮານວິທະຍາ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງວັດຖຸບູຮານ, ສະຖານບູຮານ ແລະ ບັນດາຮ່ອງຮອຍຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດ ຖືກຄົ້ນພົບຢູ່ຮ່ວມກັນເປັນກຸ່ມ;

5. ວັດຖຸຈຳລອງແບບ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ສ້າງຂຶ້ນໃໝ່ ໂດຍການກ່າຍເອົາແບບວັດຖຸບູຮານ ຊຶ່ງມີລັກສະນະຮູບຊົງ, ສັດສ່ວນ, ສີສັນ, ລວດລາຍ, ການຕັບແຕ່ງ ແລະ ຈຸດພິເສດອື່ນ ຕາມແບບສະບັບເດີມ;

6. ການປົກປັກຮັກສາມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໝາຍເຖິງ ການປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຖືກລັກ, ທຳລາຍ, ຈຸດເຜົາ, ຖືກເສຍຫາຍຈາກທຳມະຊາດ ຫຼື ຖືກເອົາໄປນຳໃຊ້ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;

7. ການອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການ ແລະ ວິທີການຮັກສາໄວ້ ຊຶ່ງຄຸນຄ່າ, ຮ່ອງຮອຍ, ສີສັນທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ ຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເສື່ອມໂຊມ ແລະ ສູນຫາຍ;

8. ການບຸລະນະ ໝາຍເຖິງ ການສ້ອມແປງ ຫຼື ພື້ນຟູສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງມໍຣະດົກນັ້ນໆ ໂດຍຮັກສາຮູບແບບ, ລວດລາຍ, ສິລະປະ ແລະ ລາຍລະອຽດເດີມ ຂອງອາຄານສິ່ງກໍ່ສ້າງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຍຸກສະໄໝ ທີ່ແນ່ນອນ ຊຶ່ງນຳໃຊ້ວັດສະດຸ ແລະ ວິທີການດັ້ງເດີມ ເພື່ອສ້ອມແຊມສ່ວນທີ່ຂາດຫາຍໄປໃຫ້ສົມບູນ;

9. ການປະຕິສັງຂອນ ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການຕ່າງໆທີ່ລວມເອົາການບຸລະນະສ້ອມແປງ ເພື່ອໃຫ້ວັດຖຸ ຫຼື ສິ່ງກໍ່ສ້າງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທັດສະນີຍະພາບທຳມະຊາດ ຄົນສູ່ສະພາບ ແລະ ເອກະລັກດັ້ງເດີມ ດ້ວຍການອີງຕາມຂໍ້ມູນຫຼັກຖານທາງປະຫວັດສາດທີ່ມີຢູ່;

10. ມໍຣະດົກສະຖານ ໝາຍເຖິງ ບູຮານສະຖານ, ປູຊະນິຍະສະຖານ, ອະນຸສອນສະຖານ, ສະຖານທີ່ທຳມະຊາດ ແລະ ສະຖາປັດຕະຍະກຳ ຊຶ່ງມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ວິທະຍາສາດ ຫຼື ເຕັກໂນໂລຊີ, ທັດສະນີຍະພາບທີ່ສືບທອດກັນມາ;

11. ປູຊະນິຍະສະຖານ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນເຄົາລົບບູຊາ ຂອງປະຊາຊົນ ທີ່ຕິດພັນກັບການເຕືອນໄຫວທາງສາສະໜາ, ຮິດຄອງປະເພນີ ແລະ ຮ່ອງຮອຍປະຫວັດສາດ;

12. ອະນຸສອນສະຖານ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ລະນິກເຖິງວິລະກຳຂອງບັນພະບຸລຸດ ແລະ ຂະບວນການຕໍ່ສູ້ອັນພິລະອາດຫານ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ ເພື່ອຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງອະນຸຊົນຄົນຮຸ່ນຫຼັງ;

13. ຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ ໝາຍເຖິງ ຊັບສົມບັດທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນ ແລະ ຫາຍາກ;

14. ຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງໂລກ (Memory of the World) ໝາຍເຖິງ ເຫດການໃດໜຶ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຖືກບັນທຶກໄວ້ ເພື່ອໃຫ້ຄົນຮຸ່ນຫຼັງໄດ້ຮັບຮູ້ ໂດຍມີການຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ ແລະ ປົກປັກຮັກສາກ່ຽວກັບເຫດການທີ່ມີຄວາມສຳຄັນສູງທາງດ້ານມໍຣະດົກວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຂອງຊາດ, ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ຂອງໂລກ ເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້ເປັນຄວາມຊຶ່ງຈຳຂອງມວນມະນຸດຊາດ;

15. ເຄື່ອງດຳຂອງຄຸນ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານຈິດໃຈ ຊຶ່ງເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າ ທີ່ປວງຊົນລາວ ໃຫ້ຄວາມເຄົາລົບ ສັກກາລະບູຊາ.

ມາດຕາ 4 (ບົບປຸງ) ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ລັດ ສິງເສີມ ແລະ ຖືເປັນບຸລິມະສິດຕໍ່ວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ, ປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພາຫະນະ, ວັດຖຸປະກອນ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທັນສະໄໝ.

ລັດ ສິງເສີມ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂ ອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບຸລະນະ, ປະຕິສັງຂອນ ແລະ ພື້ນຟູ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງຄົງຕົວ.

ລັດ ສິງເສີມ ການຄົ້ນຄວ້າ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ການເຜີຍແຜ່ຄຸນຄ່າ ທີ່ມີລັກສະນະຊາດ, ມະຫາຊົນ ແລະ ກ້າວໜ້າຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງຈຳກັດ, ແກ້ໄຂສິ່ງກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງ ຄວາມກ້າວໜ້າຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຂອງປະເທດຊາດ.

ລັດ ຮັບຮູ້ ແລະ ປົກປ້ອງກຳມະສິດ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 (ບົບປຸງ) ຫຼັກການກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ເກັບກູ້, ກອບກູ້, ຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ການປະດິດຄິດແຕ່ງ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ການໄຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງຄົງຕົວຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ, ເປັນກຳລັງດັນ ໃນການພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ຮຸ່ງຮື, ເຂັ້ມແຂງ ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ;
2. ການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ;
3. ການບຸລະນະ, ປະຕິສັງຂອນ ແລະ ພື້ນຟູ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງຮັບປະກັນລັກສະນະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ມະຫາຊົນ ພ້ອມທັງຈຳກັດ, ແກ້ໄຂສິ່ງກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງຄວາມກ້າວໜ້າ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ແລະ ຂອງປະເທດຊາດ;
4. ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມຍຸຕິທໍາ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ການຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍຄຸນຄ່າຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງປະຊາຊົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນເສດຖະກິດ.

ມາດຕາ 6 (ບົບປຸງ) ພັນທະຂອງພົນລະເມືອງ

ພົນລະເມືອງລາວ ແລະ ຄົນຕ່າງດ້າວ, ຄົນບໍ່ມີສັນຊາດ ທີ່ອາໄສ ຢູ່ ສປປ ລາວ ລ້ວນແຕ່ມີພັນທະໃນການປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບຸລະນະ ແລະ ປະຕິສັງຂອນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງຄົງຕົວ.

ຄົນຕ່າງປະເທດ, ນັກທ່ອງທ່ຽວທີ່ເຂົ້າມາ ສປປ ລາວ ລວມທັງຄົນລາວ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ ກໍ່ມີພັນທະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ອະນຸລັກ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມໍຣະດົກ ແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ມາດຕາ 8 (ປັບປຸງ) ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດ ສົ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ຄື້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ຝຶກອົບຮົມວິຊາ ການ, ເຜີຍແຜ່ວັດທະນະທຳ, ວາງສະແດງ, ຍາດແຍ່ງທຶນຮອນ, ການຄົ້ນຄວ້າຂຶ້ນທະບຽນມໍຣະດົກລະດັບ ພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ຮ່ວມກັນ, ປະຕິບັດສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຕິ.

ພາກທີ II

ປະເພດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ໝວດທີ 1

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ມາດຕາ 9 (ໃໝ່) ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ເປັນວັດຖຸ ຫຼື ບໍ່ເປັນວັດຖຸ, ເປັນສິ່ງ ຫາລືມະຊັບ ແລະ ອະສັງຫາລືມະຊັບ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ສິລະປະ, ພູມບັນຍາ, ວິທະຍາ ສາດ ຊຶ່ງເປັນສົມບັດຂອງຊາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການສືບທອດກັນມາແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສະໄໝ.

ມາດຕາ 10 ປະເພດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ມີ ສອງປະເພດ ຄື:

1. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນວັດຖຸ;
2. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ.

ມາດຕາ 11 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ເປັນວັດຖຸ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ເປັນວັດຖຸ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ມີຕົວຕົນ, ເປັນຊັບສົມບັດອັນ ລ້ຳຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ທີ່ເປັນເອກະລັກ ເປັນຕົ້ນ ເຄື່ອງມືການຜະລິດ, ເຄື່ອງຫັດຖະກຳ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ບໍລິໂພກ, ສິລະປະວັດຖຸ, ເຄື່ອງດົນຕີພື້ນເມືອງ, ສິ່ງຈາລຶກບຸຮານ, ວັດຖຸບຸຮານ, ບຸຮານສະຖານ, ປູຊະນິຍະສະ ຖານ.

ມາດຕາ 12 (ປັບປຸງ) ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທຳທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ບໍ່ມີຕົວຕົນ, ເປັນ ຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ເຊັ່ນ ພູມບັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ປັດຊະຍາຂອງມະຫາຊົນ, ຄວາມເຊື່ອຖື, ຮີດຄອງປະເພນີອັນດີງາມ ຊຶ່ງສະແດງອອກໃນວິຖີຊີວິດ, ມາລະບາດໃນສັງຄົມ, ພາສາ, ຕົວອັກສອນ, ຕົວເລກ, ພື້ນແຜ່ນ, ໜັງສືຜູກໃບລານ, ຕຳນານ, ນິທານ, ສຸພາສິດ, ກາບກອນ, ສຽງດົນຕີພື້ນເມືອງ, ບົດພ້ອມພື້ນເມືອງ, ສຽງຮ້ອງ, ທຳນອງເພງ, ຂັບລຳ, ຕຳລາຢາພື້ນເມືອງ ແລະ ມໍຣະດົກອື່ນ ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ຊຶ່ງໄດ້ສືບທອດກັນມາ.

ໝວດທີ 2

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່) ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ເປັນວັດຖຸ ຫຼື ບໍ່ເປັນວັດຖຸ, ເປັນສິ່ງຫາລືມະຊັບ ແລະ ອະສິ່ງຫາລືມະຊັບ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານປະຫວັດສາດ, ການຕໍ່ສູ້ທາງດ້ານການເມືອງ, ການທະຫານ ກ່ຽວກັບສິລະປະວັດຖຸ ຊຶ່ງເປັນສົມບັດຂອງຊາດ ແລະ ໄດ້ຮັບການສືບທອດ ກັນມາແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສະໄໝ.

ມາດຕາ 14 ປະເພດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ມີ ສອງປະເພດ ຄື:

1. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ທີ່ເປັນວັດຖຸ;
2. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ.

ມາດຕາ 15 (ປັບປຸງ) ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດທີ່ເປັນວັດຖຸ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດທີ່ເປັນວັດຖຸ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ມີຕົວຕົນ, ເປັນຊັບສົມບັດອັນລ້ຳຄ່າທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ຫຼື ຄວາມຊົງຈໍາຂອງໂລກ ເປັນຕົ້ນ ຫໍ່, ໂຮງ, ອາວຸດຍຸດໂທປະກອນ, ພາຫະນະ, ເຄື່ອງອຸປະໂພກ, ເຄື່ອງບໍລິໂພກ, ເອກະສານ ທີ່ໄດ້ບັນທຶກໄວ້, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ເຊັ່ນ ສະໝໍລະພູມ, ອະນຸສອນສະຖານ, ຖານທີ່ໝັ້ນຂອງຂະບວນການຕໍ່ສູ້ຮັກຊາດ ຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ, ວິລະຊົນ, ນັກຮົບແຂ່ງຂັນ, ບັນພະບຸລຸດ ແລະ ຜູ້ນໍາການປະຕິວັດ.

ມາດຕາ 16 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານປະຫວັດສາດທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທາງດ້ານຈິດໃຈ ທີ່ຕິດພັນກັບປະຫວັດສາດ ໃນແຕ່ລະຍຸກແຕ່ລະສະໄໝ ເປັນຕົ້ນ ແນວຄິດ, ທິດສະດີ, ອຸດົມການ ຊຶ່ງສະແດງເຖິງມູນເຊື້ອຮັກຊາດ, ພິລະອາດຫານຕໍ່ສູ້ບໍ່ຍອມຈໍານົນ, ພູມບັນຍາ, ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ຍຸດທະສາດ, ສິລະປະຍຸດ, ຍຸດທະວິທີ, ບົດຮຽນໃນການຕໍ່ສູ້, ການນໍາພາ, ການປົກຄອງ ແລະ ການສ້າງສາພັດທະນາປະເທດຊາດ ເຊັ່ນ ການຕໍ່ສູ້ກູ້ຊາດຂອງແນວລາວຮັກຊາດ ທີ່ໄດ້ເປັນຄວາມຊົງຈໍາຂອງໂລກລະດັບພາກພື້ນ.

ໝວດທີ 3

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທໍາມະຊາດ

ມາດຕາ 17 (ໃໝ່) ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທໍາມະຊາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທໍາມະຊາດ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ເກີດຂຶ້ນໂດຍທໍາມະຊາດ ທີ່ມີຊີວິດ ຫຼື ບໍ່ມີຊີວິດ ຊຶ່ງມີຄຸນຄ່າສູງທາງດ້ານ ຫັດສະນີຍະພາບ, ນິເວດວິທະຍາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ຊີວະນາໆພັນ ທີ່ຍັງຄົງຄວາມສົມບູນທາງທໍາມະຊາດ ແລະ ຄວາມສວຍສົດງົດງາມ.

ມາດຕາ 18 ປະເພດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດ ມີ ສອງປະເພດ ຄື:

1. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານທັດສະນີຍະພາບ;
2. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ວິທະຍາສາດ.

ມາດຕາ 19 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານທັດສະນີຍະພາບ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານທັດສະນີຍະພາບ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ມີຄວາມສວຍງາມອັນໂດດເດັ່ນ, ອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍຊີວະນາໆພັນ ເປັນຕົ້ນ ປ່າສະຫງວນ, ເຂດອະນຸລັກຊີວະນາໆພັນ, ຖ້ຳທຳມະຊາດ, ພູ, ຜາ, ນ້ຳຕົກຕາດ, ແກ້ງ, ຄອນ, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຜາະຄອນ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ຄອງ, ບຶງ, ພືດ, ສັດ.

ມາດຕາ 20 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ວິທະຍາສາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດທີ່ມີຄຸນຄ່າທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ວິທະຍາສາດ ແມ່ນ ມໍຣະດົກອັນລ້ຳຄ່າທາງດ້ານທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ, ໂດດເດັ່ນທາງດ້ານທໍລະນີສາດ, ຊີວະສາດ ແລະ ພູມສາດ ເປັນຕົ້ນ ແຮ່ທາດ, ພືດ, ສັດ, ພູ, ຜາ, ປ່າໄມ້.

ພາກທີ III

ລະດັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແລະ ສົມບັດມິ່ງເມືອງ

ໝວດທີ 1

ລະດັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 21 (ບົບປຸງ) ລະດັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີ ສີ່ລະດັບດັ່ງນີ້:

1. ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ;
2. ລະດັບຊາດ;
3. ລະດັບພາກພື້ນ;
4. ລະດັບໂລກ.

ສຳລັບເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານ ແລະ ຂັ້ນຕອນການຈັດລະດັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແຕ່ລະລະດັບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 22 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບທ້ອງຖິ່ນ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 23 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບຊາດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບຊາດ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບຊາດທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ຫຼື ຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງຂອງ ສປປ ລາວ ທີ່ເປັນມໍຣະດົກຂອງວົງສາຄະນາຍາດແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 24 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບພາກພື້ນ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບພາກພື້ນ ແມ່ນ ມໍຣະດົກທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບພາກພື້ນ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍ ໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ປະຈຳ ພາກພື້ນ.

ມາດຕາ 25 ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບໂລກ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບໂລກ ແມ່ນ ມໍຣະດົກຂອງລາວທີ່ມີຄຸນຄ່າອັນໂດດເດັ່ນລະດັບໂລກ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ແລະ ຕັ້ງຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ຂອງ ສປປ ລາວ ໂດຍໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການສຶກສາ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເຊັ່ນ ຕົວເມືອງເກົ່າຫຼວງພະບາງ, ພູມີທັດວັດພູຈຳປາສັກ, ແຫຼ່ງໄຫຫີນຊຽງຂວາງ, ສຽງແຄນເຊື້ອຊາດລາວ.

**ໝວດທີ 2
ສົມບັດມິ່ງເມືອງ**

ມາດຕາ 26 (ບັບປຸງ) ສົມບັດມິ່ງເມືອງ

ສົມບັດມິ່ງເມືອງ ແມ່ນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນ, ຫາບາກ, ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດ ແລະ ເປັນທີ່ສັກກາລະບຸຊາຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ ໃຫ້ໝັ້ນຄົງຢູ່ດູ່ບ້ານຄູ່ເມືອງ.

ມາດຕາ 27 (ບັບປຸງ) ປະເພດສົມບັດມິ່ງເມືອງ

ສົມບັດມິ່ງເມືອງ ມີທັງປະເພດທີ່ເປັນວັດຖຸ ຫຼື ບໍ່ເປັນວັດຖຸ, ສັງຫາລິມະຊັບ ຫຼື ອະສັງຫາລິມະຊັບ ເຊັ່ນ ພຣະບາງ, ພຣະອົງຕີ້, ພຣະມ່ານ, ພຣະທາດຫຼວງວຽງຈັນ, ຫໍພຣະແກ້ວ, ວັດສີສະເກດ, ວັດຊຽງທອງ, ສຽງແຄນເຊື້ອຊາດລາວ, ຮິດສິບສອງ ຄອງສິບສີ່, ວັນນະກຳສັງສິນໄຊ, ຄຳພະຫຍາ, ໜັງສືບຸກໂປລານ, ດຳນານນິທານພື້ນບ້ານພູທ້າວ ພູນາງ ແລະ ອື່ນໆ.

ພາກທີ IV

ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການອະນຸລັກ, ການບຸລະນະ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ

ມາດຕາ 28 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ດ້ວຍການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງ ສູນກາງ, ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ ກຳມະສິດ ຫຼື ລິຂະສິດ ຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ເປັນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ.

ການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ດຳເນີນດ້ວຍການຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການຈຳລອງແບບ, ການສ້າງໃໝ່, ການວາງສະແດງ, ການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈ, ການສົ່ງອອກເພື່ອການວິໄຈ, ການນຳເຂົ້າ, ການໂດສະນາ, ການເຜີຍແຜ່ ຫຼື ການຈຳໜ່າຍ, ການໂອນ, ການຊື້ ຂາຍ ແລະ ການສືບທອດ.

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ) ການຂຶ້ນທະບຽນ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ.

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ຕ້ອງມີອາຍຸແຕ່ ຫ້າສິບປີ ຂຶ້ນໄປ. ສຳລັບທາງດ້ານປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຮັບການຂຶ້ນທະບຽນ ຕ້ອງແມ່ນເຫດການເຄື່ອນໄຫວໃນອະດີດແຕ່ລະໄລຍະ ເຊັ່ນ ປະຫວັດສາດການຕໍ່ສູ້ກຸ້ຊາດ, ປະຫວັດສາດພັກ, ປະຫວັດການເຄື່ອນໄຫວອະດີດການນຳຂຶ້ນສູງ ພັກ-ລັດ ແລະ ປະຊາຊົນ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສ້າງພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ລັດ ດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ເກັບກຳມໍຣະດົກປະເພດຕ່າງໆ ເພື່ອປະເມີນຄຸນຄ່າ, ຈັດແບ່ງລະດັບ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນ ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງມໍຣະດົກ ສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນ ດັ່ງນີ້:

1. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນ ນຳພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
2. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບຊາດ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນ ນຳກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
3. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

4. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ຫາ ບາກ ແລະ ເປັນເອກະລັກຂອງຊາດທີ່ໄດ້ຮັບການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍິ່ງຢືນແລ້ວ ໃຫ້ສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນກຳມະສິດ ແລະ ລິຂະສິດ ນຳອີງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທີ່ຢູ່ສຳນັກງານຜູ້ຕາງໜ້າຂອງ ສປປ ລາວ ຢູ່ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນ ນຳກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທີ່ເປັນສົມບັດມົ່ງເມືອງ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ພາຍຫຼັງຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ລັດຈະຮັບຮູ້ມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ພ້ອມທັງຮັບຮູ້ສິດຄອບຄອງເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກ, ຖ້າຫາກມໍຣະດົກນັ້ນ ບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ (ເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກ ຈະ ບໍ່ມີສິດດຳເນີນກິດຈະການຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ.

ການຂຶ້ນທະບຽນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ;
2. ການພິຈາລະນາການຂຶ້ນທະບຽນ;
3. ການເກັບຮັກສາເອກະສານຂຶ້ນທະບຽນ;
4. ການປ່ຽນແປງ, ການລົບລ້າງ ແລະ ການຄັດຄ້ານ ການຂຶ້ນທະບຽນ.

ມາດຕາ 30 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍຜ່ານອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສຳລັບເຂດຫ່າງ ໄກສອກຫຼີກຈາກຕົວເມືອງ ໃຫ້ຍື່ນຕໍ່ອົງການປົກຄອງບ້ານບ່ອນຕົນອາໄສຢູ່.

ມາດຕາ 31 ການພິຈາລະນາການຂຶ້ນທະບຽນ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງດັ່ງກ່າວພາຍໃນເວລາ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ຄຳຮ້ອງຂໍຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການຂຶ້ນທະບຽນ ຊຶ່ງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ວາງອອກ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ) ການເກັບຮັກສາເອກະສານຂຶ້ນທະບຽນ

ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ເກັບຮັກສາເອກະສານ ຂຶ້ນທະບຽນ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍເກັບມ້ຽນໃນຖານຂໍ້ມູນ ຫຼື ຫ້ອງເກັບມ້ຽນໄວ້ສະເພາະ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຕົກເຮັ່ຍເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກທຳລາຍ.

ມາດຕາ 33 ການປ່ຽນແປງ, ການລົບລ້າງ ແລະ ການຄັດຄ້ານການຂຶ້ນທະບຽນ

ບຸກຄົນໃດທີ່ເຫັນວ່າ ການຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງແລ້ວ ກໍ່ມີສິດຮ້ອງຂໍຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ບ່ອນຕົນອາໄສຢູ່ ເພື່ອໃຫ້ປ່ຽນແປງ ຫຼື ລົບລ້າງ. ໃນກໍລະນີຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຫາກບໍ່ພິຈາລະນາ ບຸກຄົນນັ້ນກໍ່ມີສິດຮ້ອງຂໍຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ເພື່ອໃຫ້ປ່ຽນແປງ ຫຼື ລົບລ້າງການຂຶ້ນທະບຽນດັ່ງກ່າວ.

ສຳລັບການຂຶ້ນທະບຽນທີ່ແຕະຕ້ອງເຖິງສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດຂອງ ບຸກຄົນອື່ນນັ້ນ ບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ ກໍ່ມີສິດຂໍຄັດຄ້ານການຂຶ້ນທະບຽນ ເພື່ອໃຫ້ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງພິຈາລະນາ ຕາມກົດໝາຍ.

ໃນກໍລະນີຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຫາກເຫັນວ່າການຂຶ້ນທະບຽນຂອງຕົນບໍ່ຖືກຕ້ອງ ກໍມີສິດປ່ຽນແປງ ຫຼື ລົບລ້າງໂດຍໜ້າທີ່ໄດ້ ພາຍໃນເວລາ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ພົບເຫັນ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ການປ່ຽນແປງ, ການລົບລ້າງ ແລະ ການຄັດຄ້ານ ການຂຶ້ນທະບຽນ ໃຫ້ພິຈາລະນາພາຍໃນເວລາສາມສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 34 (ປັບປຸງ) ການຈຳລອງແບບ

ການຈຳລອງແບບ ແມ່ນ ການສ້າງວັດຖຸໃໝ່ຂຶ້ນ ດ້ວຍການກຳໜົດເອົາ ແບບ, ສີສັນ, ລວດລາຍຂອງມໍຣະດົກດັ້ງເດີມ.

ການຈຳລອງແບບ ຕ້ອງກຳນົດ ຂະໜາດ, ສັດສ່ວນ, ສີສັນ, ລວດລາຍ, ຮູບຮ່າງ ແລະ ລັກສະນະທີ່ຄ້າຍຄືມໍຣະດົກດັ້ງເດີມຫຼາຍທີ່ສຸດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ໃສ່ເຄື່ອງໝາຍຂອງວັດຖຸຈຳລອງນັ້ນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ມີຈຸດປະສົງ ຈຳລອງແບບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ສຳລັບຮູບແບບ, ຂັ້ນຕອນການອະນຸຍາດ ລວມທັງສິດ ແລະ ພັນທະຂອງຜູ້ຈຳລອງແບບ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 35 ການສ້າງໃໝ່

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງ, ບັນຫຼ້ ສິ່ງໃໝ່ລະດັບຊາດ ເຊັ່ນ ອານຸສາວະລີ, ບັນພະບຸລຸດ, ຜູ້ນຳ, ວິລະຊົນແຫ່ງຊາດ, ສາສະນະສະຖານ, ພຣະພຸດທະຮູບ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ.

ສຳລັບການສ້າງ ແລະ ການບັນຫຼ້ ສິ່ງໃໝ່ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງການບັນຫຼ້ຮູບອະນຸສອນຂອງຕະກຸນສ່ວນບຸກຄົນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 36 (ປັບປຸງ) ການວາງສະແດງ

ການວາງສະແດງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີ ສາມປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ການວາງສະແດງ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ໃຫ້ມວນຊົນເຂົ້າຊົມ;
2. ການວາງສະແດງ ເພື່ອໃຫ້ມີການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການບຸລະນະປະຕິສັງຂອນ;
3. ການວາງສະແດງ ເພື່ອການຄ້າ.

ການວາງສະແດງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ອາດຈະດຳເນີນຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຢູ່ຕ່າງປະເທດ.

ການວາງສະແດງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ພາຍຫຼັງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບການວາງສະແດງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຢູ່ຕ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ພາຍຫຼັງໄດ້ສຳເລັດການວາງສະແດງແລ້ວ ຕ້ອງນຳເອົາມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ ກັບຄືນປະເທດໃນສະພາບເດີມ.

ມາດຕາ 37 (ປັບປຸງ) ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ບຸກຄົນ ແລະ ຕ່າງປະເທດໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມ ໃຫ້ດໍາເນີນການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ດ້ວຍນະໂຍບາຍຕ່າງໆ ຕາມກົດໝາຍ.

ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ຂໍ້ມູນ ແລະ ຜົນຂອງການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ຕ້ອງມອບຕົ້ນສະບັບໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອເກັບຮັກສາໄວ້ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 38 (ປັບປຸງ) ການສົ່ງອອກ ເພື່ອການວິໄຈ

ການສົ່ງອອກຊິ້ນສ່ວນວັດຖຸ ທີ່ເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ເພື່ອການວິໄຈ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ການສົ່ງອອກຊິ້ນສ່ວນວັດຖຸທີ່ເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ ແລະ ຫາຍາກ ເພື່ອການວິໄຈ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ນໍາເອົາຊິ້ນສ່ວນວັດຖຸດັ່ງກ່າວ ພ້ອມດ້ວຍຜົນຂອງການວິໄຈກັບຄືນປະເທດພາຍໃນເວລາ ສາມປີ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສົ່ງອອກ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ) ການນໍາເຂົ້າ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ຫຼື ຈໍາໜ່າຍ

ການນໍາເຂົ້າ, ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ຈໍາໜ່າຍແບບ, ແມ່ພິມ ແລະ ຜະລິດຕະພັນ ທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ຂອງຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການກວດກາ ແລະ ອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນໍາເຂົ້າຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ຂອງຕ່າງປະເທດ ທີ່ເປັນວັດຖຸຈໍາລອງແບບ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວັດທະນະທໍາ ແລະ ຮິດຄອງປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ.

ມາດຕາ 40 (ປັບປຸງ) ການໂອນ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ສາມາດໂອນກໍາມະສິດ, ລິຂະສິດ ໃຫ້ຜູ້ອື່ນພາຍໃນປະເທດໄດ້ ແຕ່ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ບ່ອນຕົ້ນຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ດໍາເນີນການໂອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 41 (ປັບປຸງ) ການຊື້ ຂາຍ, ແລກປ່ຽນ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ເປັນກໍາມະສິດ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຫາກມີຈຸດປະສົງຊື້ ຂາຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ໃນກໍລະນີມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນຫາກມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນ ລັດ ມີບຸລິມະສິດຊື່ເອົາມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ຕາມລາຄາທີ່ຕົກລົງກັນ.

ລັດ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຊື້ ຂາຍ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ອອກນອກປະເທດ.

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ, ວັດຖຸບູຮານ ບໍ່ສາມາດມອບເປັນຂອງຂວັນໃຫ້ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ່າງປະເທດໄດ້.

ສໍາລັບການແລກປ່ຽນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ລະ ຫວ່າງປະເທດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກລັດຖະບານ ບົນພື້ນຖານການສະເໜີຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 42 (ປັບປຸງ) ການສືບທອດ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ສາ ມາດສືບທອດ, ມອບໂອນໃຫ້ຜູ້ອື່ນໄດ້ ແຕ່ກ່ອນຈະດໍາເນີນການໂອນໃຫ້ຜູ້ສືບທອດ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດຈາກ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ບ່ອນທີ່ຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີຫຼາຍຄົນ ໄດ້ຮັບການສືບທອດຮ່ວມກັນ ຕ້ອງມອບສິດເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ຜູ້ໃດຜູ້ໜຶ່ງ ເປັນຕົວແທນ.

ໝວດທີ 2

ການນໍາໃຊ້ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ

ມາດຕາ 43 ການນໍາໃຊ້

ການນໍາໃຊ້ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ຈຸດປະສົງ, ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ຮັກສາສະຖານະພາບເດີມ ແລະ ຍືນຍົງ ໂດຍນໍາໃຊ້ລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກມໍຣະ ດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນ ເຂົ້າໃນການພັດທະນາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 44 (ປັບປຸງ) ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້

ການນໍາໃຊ້ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ມີ ເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ເປັນພື້ນຖານ ແຫ່ງຄວາມຍືນຍົງຄົງຕົວ ແລະ ໜັ້ນຄົງ ຂອງຊາດ, ເປັນກໍາລັງດັນໃຫ້ ສັງຄົມຂະຫຍາຍຕົວ ທັງແມ່ນຈຸດໝາຍຂອງການພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ຮັ່ງມີ, ເຂັ້ມແຂງ;
2. ສຶກສາອົບຮົມພົນລະເມືອງ ໃຫ້ມີນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ມີຄວາມເອກອ້າງທະນິງໃຈ ຕໍ່ມູນ ເຊື້ອຂະຫຍັນໜັ້ນພຽນ, ປະດິດສ້າງ, ຕໍ່ສູ້ພິລະອາດຫານ, ສາມັກຄີເປັນນິກແຜ່ນຂອງປະຊາຊົນລາວບັນດາເຜົ່າ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ;
3. ເພີ່ມທະວີຄັງສາງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ໃຫ້ອຸ ດົມຮັ່ງມີ;
4. ສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກໍາການທ່ອງທ່ຽວ;
5. ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບການນໍາໃຊ້ມໍຣະດົກ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
6. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ທາງດ້ານບຸຮານວິທະຍາ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ອື່ນໆ.

ໝວດທີ 3

ການປົກປັກຮັກສາ, ການອະນຸລັກ, ການບຸລະນະ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ
ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ

ມາດຕາ 45 ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ເປັນວັດຖຸ

ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ເປັນວັດຖຸ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງຄາດຄະເນຜົນເສຍຫາຍທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການສະກັດກັ້ນ, ແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ທັນການ;
2. ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະການພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ, ພື້ນຖານໂຄງລ່າງໃນເຂດທີ່ມີ ຫຼື ສິ່ງໃສ່ວ່າມີມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ເສຍຫາຍ;

ມາດຕາ 46 ເຂດມໍຣະດົກສະຖານ

ມໍຣະດົກສະຖານ ໄດ້ແບ່ງອອກເປັນສີ່ເຂດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຂດ 1 ແມ່ນ ເຂດໃຈກາງ ເປັນສະຖານທີ່ຕັ້ງຂອງມໍຣະດົກ ຊຶ່ງຕ້ອງຮັກສາສະພາບເດີມໄວ້ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ມີການປຸກສ້າງ;
2. ເຂດ 2 ແມ່ນ ເຂດອ້ອມຮອບເຂດໃຈກາງ ຊຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະກຳ ຈຳນວນໜຶ່ງ ເພື່ອສົ່ງເສີມຄຸນຄ່າຂອງເຂດ 1 ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ສະພາບແວດລ້ອມຂອງ ເຂດນັ້ນ;
3. ເຂດ 3 ແມ່ນ ເຂດກັນຊິນ, ເຂດປ້ອງກັນ ຊຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປຸກສ້າງ ເພື່ອປ້ອງກັນ ແລະ ຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ ເຂດ 1 , ເຂດ 2 ເພື່ອຮອງຮັບການພັດທະນາ, ການທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ການຂົນສົ່ງ;
4. ເຂດ 4 ແມ່ນ ເຂດຄຸ້ມຄອງ ຊຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ມີການປຸກສ້າງ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ແກ່ເຂດ 1, ເຂດ 2 ແລະ ເຂດ 3 ເພື່ອຂະຫຍາຍຕົວເມືອງ ແລະ ຮອງຮັບການທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 47 ການປົກປັກຮັກສາເຂດມໍຣະດົກສະຖານ

ເຂດມໍຣະດົກສະຖານ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ຖືກ ບຸກລຸກ, ທຳລາຍ ຫຼື ເສຍຫາຍ ຈາກການກະທຳຂອງຄົນ ຫຼື ຈາກໄພທຳມະຊາດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການບຸກລຸກ, ທຳລາຍນັ້ນ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງສະກັດກັ້ນ ແລະ ມີມາດຕະການແກ້ໄຂຢ່າງທັນການ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ບ່ອນມໍຣະດົກສະຖານ ຕັ້ງຢູ່ ແລ້ວແຈ້ງໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 48 ການບຸລະນະ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການບຸລະນະ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ.

ການບຸລະນະ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບທ້ອງຖິ່ນ, ລະດັບຊາດ ນັ້ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ບ່ອນທີ່ຕົນຂຶ້ນທະບຽນ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່) ການປົວແປງມໍຣະດົກທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາ ຫຼື ກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວ ຕ່າງໆທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ອາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບໃນທາງລົບ ຫຼື ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງ ຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ບໍ່ເຈດຕະນາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົວແປງມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມກວດກາຂອງຂະ ແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 50 ເງື່ອນໄຂການບຸລະນະສ້ອມແປງ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ

ການບຸລະນະ, ສ້ອມແປງ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນວິສາຫະກິດສະເພາະ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂ ໃນການບຸລະນະສ້ອມແປງ ແລະ ການປະຕິສັງຂອນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງທີ່ມີນາຍຊ່າງ, ສີມີທີ່ຊຳນານງານທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະ ຫວັດສາດ ທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ ຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການດຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ບ່ອນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນ ໄດ້ ຂຶ້ນທະບຽນນຳ. ສຳລັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ລະດັບຊາດ, ລະດັບ ພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
3. ຕ້ອງຮັກສາຄຸນລັກສະນະເດີມ ຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ນັ້ນໄວ້.

ມາດຕາ 51 ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນທັງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກ.

ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດ ສາດ ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ຕ້ອງໄປຄຽງຄູ່ກັບການສົ່ງເສີມ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ການຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດແຕ່ງ ຕ້ອງຮັບປະກັນລັກສະນະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ມະຫາຊົນ.
ຄົນຕ່າງດ້າວ ແລະ ຄົນຕ່າງປະເທດ ລວມທັງການຈັດຕັ້ງຂອງບຸກຄົນດັ່ງກ່າວ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ ທີ່ດຳເນີນການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ ແລະ ປະຫວັດສາດ ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບເນື້ອໃນ ແລະ ຄວາມເປັນຈິງຂອງມໍຣະດົກ ລວມທັງຮັກສາຄຸນລັກສະນະເດີມ ຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນໄວ້ ແລະ ກໍ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ພາກທີ V

ການຄຸ້ມຄອງ, ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການອະນຸລັກ ແລະ ການຟື້ນຟູ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ

ມາດຕາ 52 ການຄຸ້ມຄອງ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ ໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງດ້ວຍການຂຶ້ນ
ທະບຽນ ແລະ ການແບ່ງຂຶ້ນຄຸ້ມຄອງລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ, ລະຫວ່າງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ດ້ວຍກັນ ເຊັ່ນ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ, ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳ
ມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ພາກລ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ລັດ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປ້ອງ ກຳມະສິດ ແລະ ລິຂະສິດ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ
ທີ່ເປັນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ ພາຍໃນປະເທດ.

ມາດຕາ 53 ການຂຶ້ນທະບຽນ

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ທີ່ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີໄວ້ໃນຄອບຄອງ
ຕ້ອງໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນ.

ລັດດຳເນີນການຊອກຄົ້ນ, ເກັບກຳມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດໃນເຂດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ເຂດ
ທີ່ວັດທຳມະຊາດ, ເຂດນິເວດວິທະຍາ ເພື່ອປະເມີນຄຸນຄ່າ, ຈັດແບ່ງລະດັບ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນ ພ້ອມກັນ
ນັ້ນ ກໍຊຸກຍູ້ໃຫ້ຜູ້ຄອບຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນ ດັ່ງນີ້:

1. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳພະແນກຖະແຫຼງ
ຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;

2. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ລະດັບຊາດ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ,
ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;

3. ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ໃຫ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳ
ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ;

ພາຍຫຼັງຂຶ້ນທະບຽນແລ້ວ ລັດຈະຮັບຮູ້ມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ
ພ້ອມທັງຮັບຮູ້ສິດຄອບຄອງຂອງເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກ.

ຖ້າຫາກມໍຣະດົກຍັງບໍ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນັ້ນ ເຈົ້າຂອງມໍຣະດົກ ຈະບໍ່ມີສິດດຳເນີນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ກ່ຽວ
ກັບມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ເຊັ່ນ ການຈຳລອງແບບ.

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດລະດັບຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ຫາຍາກ ແລະ ເປັນເອກະລັກຂອງ
ຊາດ ທີ່ຮັບການຕົ້ນຄວ້າ ແລະ ຍັງຢືນແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ສະເໜີຂຶ້ນທະບຽນ ກຳມະສິດ ແລະ ລິຂະສິດຂອງຊາດ
ນຳອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 54 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງຊີວະນາໆພັນ

ແຫຼ່ງຊີວະນາໆພັນ ຊຶ່ງເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ເປັນຕົ້ນ ທາມ, ບົງ, ບຸ່ງ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ດ້ວຍການກວດກາ, ການຂຶ້ນທະບຽນ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດ ໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ.

ມາດຕາ 55 ການຄຸ້ມຄອງປ່າສະຫງວນ

ປ່າສະຫງວນທີ່ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດແລ້ວ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການ ຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາທຳມະຊາດ ໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ.

ມາດຕາ 56 ການຄຸ້ມຄອງສວນອຸທິຍານ

ສວນອຸທິຍານທຳມະຊາດ ຊຶ່ງອຸດົມສົມບູນໄປດ້ວຍລະບົບນິເວດ, ສະອາດສວຍງາມ ແລະ ເປັນໜ້າປະ ຫັບໃຈ ທີ່ກາຍເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອໃຫ້ເປັນສະ ຖານທີ່ພັກຜ່ອນລຳລັບນັກທ່ອງທ່ຽວ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 57 ການຄຸ້ມຄອງເຂດທົ່ວທັດທຳມະຊາດ

ເຂດທົ່ວທັດທຳມະຊາດ ຊຶ່ງມີດຸນຄ່າທາງດ້ານ ຫັດສະນີຍະພາບ ອັນສວຍສົດງົດງາມ ແລະ ໂດດເດັ່ນ ທີ່ມີ ພູ, ຜາ, ປ່າໄມ້, ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ນ້ຳຕົກຕາດ ແລະ ອື່ນໆ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງ ດ້ານທຳມະຊາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອຮັກສາຄວາມສວຍງາມ ຂອງທຳມະຊາດ ໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ.

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງເຂດທໍລະນີສາດ ແລະ ຊີວະສາດ

ເຂດທໍລະນີສາດ ແລະ ຊີວະສາດ ທີ່ມີດຸນຄ່າໂດດເດັ່ນ ທາງດ້ານນິເວດວິທະຍາ ແລະ ວິທະຍາ ສາດ ເປັນຕົ້ນ ແຮ່ທາດ, ພືດ, ສັດ, ພູ, ຜາ, ປ່າໄມ້ ຕ້ອງຂຶ້ນທະບຽນ ເປັນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະ ຊາດ ແລະ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອໃຫ້ມີຄວາມສົມດູນ, ຍືນຍົງ ແລະ ອຸດົມສົມບູນ.

ໝວດທີ 2

**ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການອະນຸລັກ ແລະ ການຟື້ນຟູ
ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ**

ມາດຕາ 59 ການນຳໃຊ້

ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດທາງດ້ານທຳມະຊາດ ຕ້ອງນຳໃຊ້:

1. ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ;
2. ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ຍືນຍົງ, ບໍ່ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ແລະ ສັງຄົມ;
3. ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 60 ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້

ເປົ້າໝາຍການນໍາໃຊ້ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ມີເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ໃຫ້ເປັນພື້ນຖານ ແຫ່ງການຍືນຍົງຄົງຕົວ ຂອງຊາດ, ເປັນກຳລັງດັນ ໃຫ້ສັງຄົມຂະຫຍາຍຕົວທັງແມ່ນຈຸດໝາຍຂອງການພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ຮັ່ງມີ, ເຂັ້ມແຂງ;
2. ສຶກສາອົບຮົມ, ປຸກຈິດສຳນຶກໃຫ້ພົນລະເມືອງມີນໍ້າໃຈຮັກຊາດ, ມີຄວາມເອກອ້າງຫະນົງໃຈ, ມີສະຕິໃນການປົກປັກຮັກສາສະພາບແວດລ້ອມ ໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ ໃຫ້ອຸດົມຮັ່ງມີ;
3. ສົ່ງເສີມອຸດສາຫະກຳການທ່ອງທ່ຽວທຳມະຊາດ;
4. ເຊື່ອມໂຍງກັບການນໍາໃຊ້ມໍຣະດົກທາງດ້ານທຳມະຊາດ ຂອງພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ;
5. ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ນິເວດວິທະຍາ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 61 ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກ

ໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການອະນຸລັກ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງຄາດຄະເນຜົນເສຍຫາຍ ທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນແກ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການສະກັດກັ້ນ, ແກ້ໄຂຢ່າງເໝາະສົມ ແລະ ທັນການ;
2. ພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ໂດຍສະເພາະພັດທະນາອຸດສາຫະກຳ, ກະສິກຳ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານໃນເຂດທີ່ມີມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ພ້ອມທັງມີມາດຕະການ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດດັ່ງກ່າວ ບໍ່ໃຫ້ຖືກບຸກລຸກ ຫຼື ທຳລາຍ.

ມາດຕາ 62 (ບັບປຸງ) ການຟື້ນຟູມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ

ການຟື້ນຟູມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ແມ່ນ ການເຮັດໃຫ້ທຳມະຊາດທີ່ຖືກທຳລາຍ ແລະ ເຊື່ອມໂຊມ ມີການຟື້ນຕົວ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົວແປງໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ແລະ ລະບົບນິເວດ ໃຫ້ມີຄວາມສົມບູນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທີ່ດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາ ຫຼື ກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບໃນທາງລົບ ຫຼື ຜົນເສຍຫາຍຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ໂດຍທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ, ໂດຍເຈດຕະນາ ຫຼື ບໍ່ເຈດຕະນາ ຕ້ອງໄດ້ຮັບພິດຊອບຟື້ນຟູ ມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກັບຄືນສູ່ສະພາບເດີມ ພາຍໃຕ້ການຕິດຕາມກວດກາ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ມາດຕາ 63 ເງື່ອນໄຂການຟື້ນຟູ

ການຟື້ນຟູ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງແມ່ນວິສາຫະກິດສະເພາະ ຫຼື ວິສາຫະກິດ ທີ່ມີເງື່ອນໄຂໃນການຟື້ນຟູມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ, ມີທຶນພຽງພໍ, ມີພະນັກງານທີ່ຊຳນານງານ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ແລະ ໄດ້ຈິດຫະບຽນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
2. ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ບ່ອນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນນຳ. ສຳລັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;

3. ຕ້ອງຮັກສາທິວທັດທຳມະຊາດ ແລະ ລະບົບນິເວດ ໃຫ້ມີການດຶງດູດ ແລະ ສວຍສົດງົດງາມ.

ມາດຕາ 64 ການພັດທະນາ

ການພັດທະນາມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານທຳມະຊາດ ແມ່ນ ການເຮັດໃຫ້ມໍຣະດົກນັ້ນ ຍືນຍົງ, ອຸດົມສົມບູນ ແລະ ຮັ່ງມີຂຶ້ນ ເພື່ອເປັນບ່ອນອີງໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຂອງຊາດ, ການສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ຊອກຮູ້ຄຸນຄ່າອັນຍອດບິ່ງຂອງມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງເສີມຂະຫຍາຍທ່າແຮງຂອງມໍຣະດົກນັ້ນເຂົ້າໃນວຽກງານທ່ອງທ່ຽວ, ວຽກງານປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມທຳມະຊາດ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ທັງເປັນການປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນພາລະກິດປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພັດທະນາປະເທດຊາດ.

ພາກທີ VI

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່) ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ແມ່ນ ຂະບວນການສຳຫຼວດ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ຕາດຕະເນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ໃນດ້ານບວກ ແລະ ດ້ານລົບ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກໂຄງການພັດທະນາ ຫຼື ກິດຈະກຳການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ ທັງໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໃນໄລຍະຍາວ ເພື່ອກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການທີ່ເໝາະສົມ ໃນການປ້ອງກັນ, ຫຼີກເວັ້ນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບທີ່ອາດຈະມີຕໍ່ມໍຣະດົກ.

ທຸກໂຄງການພັດທະນາ ຫຼື ກິດຈະການເຄື່ອນໄຫວທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ເປັນຕົ້ນ ການພັດທະນາ ອຸດສະຫະກຳ, ກະສິກຳ, ໂຄງລ່າງພື້ນຖານ ຊຶ່ງອາດສົ່ງຜົນກະທົບທາງກົງ ຫຼື ທາງອ້ອມ ຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ເຮັດການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍຣະດົກດັ່ງກ່າວ ພ້ອມທັງສ້າງບົດລາຍງານ ແລະ ແຜນການກ່ຽວກັບວິທີການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ.

ສຳລັບຂັ້ນຕອນ ແລະ ວິທີການ ໃນການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່) ການຮັບຮອງການປະເມີນຜົນກະທົບ ຕໍ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ

ການປະເມີນຜົນກະທົບຕໍ່ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການຮັບຮອງຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລ້ວຈຶ່ງສາມາດດຳເນີນໂຄງການພັດທະນາ ຫຼື ກິດຈະການການເຄື່ອນໄຫວຕ່າງໆ.

ພາກທີ VII
ການພົບເຫັນ, ການພົບພໍ້, ການຄົ້ນພົບ, ການຂຸດຄົ້ນ ແລະ ການທວງຄືນ
ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 67 (ໃໝ່) ການພົບເຫັນ, ການພົບພໍ້ ແລະ ການຄົ້ນພົບ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການໃດໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ພົບເຫັນ, ພົບພໍ້ ແລະ ຄົ້ນພົບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນທັນໃດ ພ້ອມທັງໂຈະກິດຈະການນັ້ນ ຈົນກວ່າຈະໄດ້ຮັບການຕົກລົງ ໃຫ້ສືບຕໍ່ ຫຼື ໂຈະກິດກະການດັ່ງກ່າວ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ ພົບເຫັນ, ພົບພໍ້ ແລະ ຄົ້ນພົບ ສະຖານທີ່ ຫຼື ໄດ້ຮັບຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສະຖານທີ່ ທີ່ມີ ຫຼື ສົງໄສວ່າມີມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງຄ້າຂອງຄຸນ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນທັນໃດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້ຂຸດຄົ້ນ ຫຼື ເຄື່ອນຍ້າຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່) ການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການຂຸດຄົ້ນທາງດ້ານບຸຮານວິທະຍາ ເພື່ອກອບກູ້ຮ່ອງຮອຍຫຼັກຖານທາງວັດຖຸ ຂໍ້ມູນທາງປະຫວັດສາດ ຊຶ່ງອາດລວມທັງສ່ວນທີ່ຢູ່ໃຕ້ດິນ ຫຼື ໃຕ້ນ້ຳ, ແນໃສ່ການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ. ຍິ່ງປົນຄຸນຄ່າຄວາມໝາຍຄວາມສຳຄັນ ແລະ ອາຍຸຄວາມເກົ່າແກ່ຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ນັ້ນຢ່າງມີວິທະຍາສາດ. ການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີທັງເພື່ອຮັບໃຊ້ວຽກງານການຄົ້ນ ຄວ້າ, ການບຸລະນະ, ປະຕິສັງຂອນມໍຣະດົກສະຖານ ແລະ ການກອບກູ້ສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີມີການພົບພໍ້ໂດຍບັງເອີນຢູ່ໃນພື້ນທີ່ໂຄງການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ.

ການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຈະສາມາດດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງມີວຸດທິການສຶກສາກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກ, ມີປະສົບການຢ່າງໜ້ອຍຫ້າປີ ຂຶ້ນໄປ ແລະ ເປັນທີ່ຍອມຮັບຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ.

ສໍາລັບ ການດໍາເນີນການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່) ການທວງຄືນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ລັດ ສາມາດທວງຄືນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ທີ່ເປັນຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຢູ່ພາຍໃນ ຫຼື ຕົກຢູ່ນອກດິນແດນຂອງ ສປປ ລາວ ຫຼື ຖືກຕ່າງປະເທດເອົາໄປເປັນກຳມະສິດ ຫຼື ລິຂະສິດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ.

ລັດ ມີສິດທວງຄືນ ດ້ວຍຮູບການຕ່າງໆ ໂດຍປະຕິບັດຕາມສິນທິສັນຍາ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ VIII

ສະມາຄົມກ່ຽວກັບມໍຣະດົກ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່) ສະມາຄົມກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ສະມາຄົມກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ການຈັດຕັ້ງສັງຄົມ ທີ່ເຕົ້າໂຮມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວກົດຈະກຳ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບູລະນະ, ສືບທອດ ແລະ ສົ່ງເສີມ ວຽກງານຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທີ່ບໍ່ ສປປ ລາວ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂຶ້ນທະບຽນນຳຂະແໜງການພາຍໃນ.

ສະມາຄົມກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີບົດບາດຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ເປັນການຈັດຕັ້ງທີ່ເຂັ້ມແຂງ ທີ່ເປັນກຳລັງແຮງປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສົ່ງເສີມ ແລະ ພັດທະນາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວທັງປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງສະມາຄົມກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ສະມາຄົມກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ເຜີຍແຜ່ ແນວທາງ, ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ລວມທັງກົດລະບຽບ ໃຫ້ສະມາຊິກຂອງຕົນ ແລະ ມວນຊົນຮັບຮູ້, ເຂົ້າໃຈ ແລະ ປະຕິບັດ;
2. ສ້າງ ແລະ ບົບປຸງການຈັດຕັ້ງຂອງຕົນໃຫ້ເຕີບໃຫຍ່ເຂັ້ມແຂງ, ນຳໃຊ້ວິທະຍາສາດ, ເຕັກນິກ ແລະ ເຕັກໂນໂລຊີທີ່ທັນສະໄໝ ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ;
3. ຊຸກຍູ້ ບຸກຄົນ, ຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດຜະລິດຕະພັນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເຂົ້າເປັນສະມາຊິກຂອງຕົນ, ເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອ ແລະ ສົ່ງເສີມສະມາຊິກໃນການປະກອບອາຊີບ ໃຫ້ຈະເລີນກ້າວໜ້າ, ດຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປ້ອງຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກ;
4. ເປັນຕົວແທນໃຫ້ສະມາຊິກໃນການພົວພັນ, ຮ່ວມມື, ເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ, ສະເໜີຄຳເຫັນຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ຕິດຕາມການເຄື່ອນໄຫວ, ໃຫ້ຄຳແນະນຳ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຂອງສະມາຊິກໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
6. ສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ໃຫ້ສະມາຊິກຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ, ການຕະຫຼາດ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
7. ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອປົກສາຫາລື, ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບການພັດທະນາ, ການໂຄສະນາສົ່ງເສີມ ແລະ ການດຸ້ມຄອງ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
8. ຝຶກອົບຮົມ, ຍົກລະດັບດ້ານວິຊາສະເພາະກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ແກ່ສະມາຊິກຕົນ;
9. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ລວມທັງຕົວເລກສະຖິຕິ ໃຫ້ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ຂະແໜງການອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ພາກທີ IX ກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 72 ກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແມ່ນ ກອງທຶນທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກ
ງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບຸລະນະສ້ອມແປງ ແລະ ປະຕິ
ສິ່ງຂອນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຍືນຍົງ ແລະ ພັດທະນາ.

ມາດຕາ 73 (ບັບປຸງ) ແຫຼ່ງກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ແຫຼ່ງກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໄດ້ມາຈາກ:

1. ງົບປະມານຂອງລັດ;
2. ລາຍໄດ້ຈາກການນໍາໃຊ້ຄຸນຄ່າຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ ຄ່າການບໍລິການເຂົ້າຊົມ,
ຄ່າການຖ່າຍທໍາ ເພື່ອຈຸດປະສົງທາງການຄ້າ ແລະ ການຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
3. ພັນທະຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ດໍາເນີນກິດຈະການ ຊຶ່ງຕິດພັນກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
4. ການປະກອບສ່ວນ, ການຊ່ວຍເຫຼືອ ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງ
ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;
5. ລາຍໄດ້ຈາກການເຄື່ອນໄຫວກິດຈະກຳ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມ
ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 74 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງລວມສູນຜ່ານປະຕູດຽວ, ຮັບປະ
ກັນຄວາມໂປ່ງໃສ, ສາມາດກວດສອບໄດ້, ສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 72 ຂອງກົດ
ໝາຍສະບັບນີ້, ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ.

ສໍາລັບການເຄື່ອນໄຫວ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນໍາໃຊ້ກອງທຶນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ
ລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ພາກທີ X ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 75 (ບັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ບຸກລຸກ ຫຼື ຫໍາລາຍ ແຫຼ່ງບຸຮານວິທະຍາ, ວັດຖຸບຸຮານ, ພະພຸດທະຮູບ, ບຸຮານ
ສະຖານ, ປູສະນິບະສະຖານ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ, ບຽດບິດ, ຈັບຈອງ ທີ່ດິນເຂດອະນຸລັກມໍຣະດົກແຫ່ງ
ຊາດ, ບ່ຽນແປງສະຖານະພາບເດີມ ຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໄປສູ່ສະຖານະພາບອື່ນ, ບິດເມືອນເນື້ອໃນ
ປະຫວັດສາດ;
2. ສໍາປະທານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທາງດ້ານ ວັດທະນະທໍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ ລະດັບ
ຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທໍາ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;

3. ນຳໃຊ້ເຂດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເຊັ່ນ ມໍຣະດົກສະຖານ, ສະຖານທີ່ປະຫວັດສາດ ເຂົ້າໃນ ເປົ້າໝາຍໃດໜຶ່ງທີ່ຈະພາໃຫ້ປ່ຽນແປງສະຖານະພາບເດີມ;

4. ຈົດກ່າຍ, ລອກແບບ ເອົາຜົນງານການຄົ້ນຄວ້າ, ປະດິດແຕ່ງຂອງຜູ້ອື່ນ ກ່ຽວກັບມໍຣະ ດົກແຫ່ງຊາດ ມາເປັນລິຂະສິດຂອງຕົນ ຫຼື ພິມເຜີຍແຜ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກເຈົ້າຂອງລິຂະສິດ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ທຳລາຍບ່າສະຫງວນແຫ່ງຊາດ ຫຼື ຂຸດຄົ້ນຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດຢູ່ໜ້າດິນ, ໃຕ້ດິນ, ໃຕ້ນ້ຳ, ໃນເຂດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ, ບຽດຍົດ, ຈັບຈອງທີ່ດິນເຂດປົກປັກຮັກສາ ຊີວະນາໆພັນ, ສວນອຸດທິຍານ ແລະ ເຂດທົ່ວທັດທຳມະຊາດ ລວມທັງ ການປ່ຽນແປງສະຖານະພາບເດີມຂອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

6. ນຳເຂົ້າ, ຈຳໜ່າຍ ແລະ ເຜີຍແຜ່ ຜະລິດຕະພັນທາງດ້ານວັດທະນະທຳ ຂອງດ່າງປະ ເທດ ທີ່ເປັນວັດຖຸ ໂດຍສະເພາະພຣະພຸດທະຮູບ ຫຼື ທີ່ບໍ່ເປັນວັດຖຸ ທີ່ບໍ່ສອດຄ່ອງກັບວັດທະນະທຳ, ຮິດຄອງ ປະເພນີອັນດີງາມຂອງຊາດລາວ;

7. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ;

8. ດຳເນີນການສຳຫຼວດ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຂຸດຄົ້ນ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

9. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດ ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 76 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ຫ້າມ ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່, ດຳແໜ່ງ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຈາກວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

2. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ເກີນຂອບເຂດ ຊຶ່ງກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ຫຼື ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງປະຊາຊົນ;

3. ປະລະໜ້າທີ່ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງການຈັດຕັ້ງ ມອບໝາຍໃຫ້;

4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

5. ປອມແປງເອກະສານ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

6. ດຳເນີນ ຫຼື ເຂົ້າຮ່ວມທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃນທຸກຮູບແບບ;

7. ທຳລາຍຂໍ້ມູນຫຼັກຖານ, ປິດບັງ, ເຊື່ອງອຳລາຍຮັບ, ໃຫ້ ຫຼື ຮັບ, ທວງເອົາ, ຂໍເອົາສິນບົນ, ສົມຮູ້ ຮ່ວມຕິດກັບບຸກຄົນອື່ນ ແລະ ຊຸກເຊື່ອງການກະທຳຜິດທີ່ຕິດພັນກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

8. ປ່ຽນແທນ, ປ່ຽນເອົາ ວັດຖຸ, ຍົດເອົາເຂດມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

9. ໂຄສະນາ ບິດເບືອນຄວາມຈິງ ກ່ຽວກັບເນື້ອໃນ, ຂອບເຂດການເຄື່ອນໄຫວ, ການຊື້ ຂາຍ ວັດຖຸ ພັນ, ຜະລິດຕະພັນ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

10. ເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;

11. ກ່າຍ, ລອກແບບ, ຈຳລອງແບບ ວັດຖຸພັນ, ຜະລິດຕະພັນ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

12. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 77 (ປັບປຸງ) ຂໍ້ຫ້າມສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ປ່ອມແປງ, ລັກລອບ, ຮຽນແບບ ແລະ ຊຸກເຊືອງ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ໝິ່ນປະໝາດ, ບັງຄັບ, ນາບຊໍ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ແອບອ້າງຊີ້ຜູ້ອື່ນຕໍ່ພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ ຫຼື ພັກພວກ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ຂັດຂວາງການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
5. ປະຕິເສດການສະໜອງຂໍ້ມູນ, ຮ່ວມມືໃນການປົກປິດ ແລະ ແກ່ຍາວການຄົ້ນຄວ້າວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
6. ຊີ້ ຂາຍ, ທຳລາຍ, ຊຸດຄົ້ນ, ນຳເຂົ້າ, ສົ່ງອອກ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເຜີນການລະເມີດກົດໝາຍ.

ພາກທີ XI

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການກວດກາ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 78 (ປັບປຸງ) ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ;
2. ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ;
3. ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
4. ອົງການປົກຄອງບ້ານ.

ນອກຈາກນີ້ ກໍ່ຍັງມີຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຂຶ້ນສູນກາງ ຊຶ່ງແມ່ນການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງທີ່ບໍ່ປະຈຳການ, ມີພາລະບົດບາດເປັນເສນາທິການໃນການຄົ້ນຄວ້າ, ຊີ້ນຳ, ປະສານງານກັບບັນດາຂະແໜງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ.

ຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຂຶ້ນສູນກາງ ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງໂດຍນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ຕາມການສະເໜີຂອງກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ. ສໍາລັບການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວຂອງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຂຶ້ນສູນກາງ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ອາດຈະສ້າງຕັ້ງຄະນະກຳມະການຄຸ້ມຄອງມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຂຶ້ນທ້ອງຖິ່ນຂຶ້ນກໍໄດ້.

ມາດຕາ 79 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ເປັນແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
5. ຊີ້ນຳການສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ວິໄຈ, ຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດແຕ່ລະປະເພດ;
6. ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງຕໍ່ມໍຣະດົກລະດັບຊາດ, ລະດັບພາກພື້ນ ແລະ ລະດັບໂລກ;
7. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
8. ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ອອກອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
9. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຝຶກອົບຮົມ ແລະ ນຳໃຊ້ ບຸກຄະລາກອນກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
10. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
11. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
12. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ແລະ ປະເມີນຜົນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
13. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 80 (ປັບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການຂອງກະຊວງ ມາເປັນລະບຽບການ, ແຜນການ, ໂຄງການຂອງຕົນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
4. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
5. ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະ ອອກອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
6. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
8. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕາມການມອບໝາຍ;
9. ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
10. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 81 (ບົບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ນະໂຍບາຍ ແລະ ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ, ສ້າງແຜນງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
4. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂຶ້ນບັນຊີ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
5. ໃຫ້ຄວາມເຫັນກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
6. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;
7. ສະຫຼຸບ, ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ແລ້ວລາຍງານ ຕໍ່ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
8. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 82 (ບົບປຸງ) ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ອົງການປົກຄອງບ້ານ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ດຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ປະຕິສັງຂອນ, ນຳໃຊ້ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນບັນຊີມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອໃຫ້ຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາ;

3. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕໍ່ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ເມືອງ, ເຫດສະບານ, ນະຄອນ ແລະ ອົງການປົກຄອງຂັ້ນເມືອງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 83 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຂະແໜງການອື່ນ ເປັນຕົ້ນ ຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ, ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ກະສິກຳ ແລະ ບ່າໄມ້, ພະລັງງານ ແລະ ບໍ່ແຮ່, ປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຂະແໜງການພາຍໃນ, ສາທາລະນະສຸກ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ມີ ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ມາດຕາ 84 ການກວດກາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ການກວດກາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນ ອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 78 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;

2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງແມ່ນ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາແຫ່ງລັດ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ສະຫະພັນນັກຮົບເກົ່າລາວ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ປະຊາຊົນ ແລະ ສີມວນຊົນ.

ມາດຕາ 85 (ໃໝ່) ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

2. ການສ້າງ ແລະ ການປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;

3. ລັກສະນະ, ເນື້ອໃນ ຂອງຂໍ້ມູນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ທີ່ນຳໄປໃດສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່;

4. ການສ້າງ, ບຳລຸງ, ນຳໃຊ້ ແລະ ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຕໍ່ພະນັກງານທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

5. ການປະກອບ ແລະ ນຳໃຊ້ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະ ແລະ ງົບປະມານ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

6. ການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ກ່ຽວກັບວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ;

7. ເນື້ອໃນອື່ນທີ່ເຫັນວ່າຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 86 (ໃໝ່) ຮູບການ ການກວດກາ

ຮູບການ ການກວດກາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ມີ ສາມຮູບການ ຄື:

1. ການກວດກາປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການ ຂອງອົງການບໍລິຫານຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ກຳນົດເວລາອື່ນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາຕາມ ຄຳສັ່ງ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳແນະນຳ, ແຈ້ງການ ຂອງຫົວໜ້າບໍລິຫານ, ຄະນະກວດກາແຕ່ລະຂັ້ນ ແລະ ຄຳສະເໜີຂອງພົນລະເມືອງ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ກວດກາແບບຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາ ຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດກາວຽກງານມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XII

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 87 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຜົນງານໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຕຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ອະນຸລັກ, ບຸລະນະ ແລະ ພັດທະນາມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍສັນລະເສີນ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ຜູ້ມີຜົນງານໃນການພົບເຫັນ, ພົບພໍ້, ຄົ້ນຄວ້າ ຫຼື ໃຫ້ຂໍ້ມູນ ທີ່ເປັນປະໂຫຍດ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດນັ້ນ ນອກຈາກຈະໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍຕາມວັກທີໜຶ່ງ ເທິງນີ້ແລ້ວ ຍັງຈະໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 88 (ປັບປຸງ) ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກ ສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນທາງແຜ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກົດໝາຍ.

ສຳລັບພຶດຕິກຳ ແລະ ອັດຕາການປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຕ່າງຫາກ.

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່) ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນປະມວນກົດໝາຍອາຍາ.

ສຳລັບການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຍັງມີການຊີ້ ຂາຍ, ການທຳລາຍ, ການຂຸດຄົ້ນ, ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ, ການໂຄສະນາ ແລະ ເຜີຍແຜ່.

ມາດຕາ 90 (ໃໝ່) ການຊື້ ຂາຍ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກໄດ້ຊື້ ຂາຍ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ຫົກເດືອນ ຫາ ສາມປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 10.000.000 ກີບ ຫາ 50.000.000 ກີບ.

ໃນກໍລະນີ ການຊື້ ຂາຍ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຫາກເປັນອາຈິນ, ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຄຸນຄ່າມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ສາມປີ ຫາ ເຈັດປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 50.000.000 ກີບ ຫາ 100.000.000 ກີບ.

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່) ການທຳລາຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກໄດ້ທຳລາຍ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຫາງດ້ານ ວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະ ທຳມະຊາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ຫົກເດືອນ ຫາ ແປດປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝແຕ່ 5.000.000 ກີບ ຫາ 100.000.000 ກີບ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່) ການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກໄດ້ຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ຫົກເດືອນ ຫາ ສາມປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 5.000.000 ກີບ ຫາ 50.000.000 ກີບ.

ໃນກໍລະນີ ການຂຸດຄົ້ນມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫາກມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຄຸນຄ່າມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ສອງປີ ຫາ ຫ້າປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 50.000.000 ກີບ ຫາ 100.000.000 ກີບ.

ມາດຕາ 93 (ໃໝ່) ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ຫົກເດືອນ ຫາ ສາມປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 5.000.000 ກີບ ຫາ 50.000.000 ກີບ.

ໃນກໍລະນີ ການນຳເຂົ້າ ຫຼື ສົ່ງອອກ ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຫາກເປັນອາຈິນ, ມີການຈັດຕັ້ງເປັນກຸ່ມ ຫຼື ກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍຕໍ່ຄຸນຄ່າມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ສອງປີ ຫາ ຫ້າປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 50.000.000 ກີບ ຫາ 100.000.000 ກີບ.

ມາດຕາ 94 (ໃໝ່) ການໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫາກໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ກ່ຽວກັບມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການກະທຳທີ່ເປັນລາມິກອະນາຈານ, ເສື່ອມເສຍ, ບໍ່ໝາະສົມ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຄວາມເປັນຈິງ ຊຶ່ງສ້າງຄວາມເສຍຫາຍ ແກ່ມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ຈະຖືກລົງໂທດຕັດອິດສະລະພາບ ແຕ່ ສາມເດືອນ ຫາ ສອງປີ ແລະ ຈະຖືກປັບໃໝ ແຕ່ 1.000.000 ກີບ ຫາ 10.000.000 ກີບ.

ພາກທີ XIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 95 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 96 (ບັບບຸງ) ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ປະທານປະເທດ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດໍາລັດປະກາດໃຊ້ ແລະ ໄດ້ລົງຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບຕໍ່ຕໍ່ວັນ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 44/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2013.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ

ປອ ໄຊສົມພອນ ພິມວິຫານ